

УПРАВЛІННЯ
СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ
У К Р А Ї Н И
по Львівській області

« 20 » 0 III 1996 р.

№ Р/2-57046
м. Львів

Направляємо заяву

справу № 57046 на Малажеського В. І. для перевірки і складення висновку у відповідності до вимог ст. 7 Закону України від 17 квітня 1991 р. «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні».

Додаток: арх. кримінальна справа № 57046 в 9-ти томах, і заява на _____ арк.

Пом. Начальнику
Начальнику відділу реабілітації
УСБУ по Львівській області

п/п-к

[Handwritten signature]

О. Кебабаков

Для службового користування

Прим. № . . . . .

Заси. Начальнику

УСБУ по Львівській області

т/п-к-ку Александрову В. Б.

м. *Львів*

З. Прищепко
[Large handwritten signature]

В а с н о в о к
до справи засудженого
Малаженського В.І.

Вироком Судової колегії в кримінальних справах Львівського обласного суду від 15 грудня 1967 року, -

М а л а ж е н с ь к и й Василь Іванович,
1916 року народження, уродженець с. Старгород
Сокальського району, Львівської області,
українець, освіта 4 класи, одружений, судимий
вироком народного суду м. Володимир Волин-
ська, Волинської області від 3 лютого 1949
року за ст. 80 КК УРСР на 1 рік і 6 місяців
позбавлення волі, міру покарання відбув і
з місяць позбавлення волі звільнений 11 черв-
ня 1950 року. Судимість погашена на підставі
ст. 6 Указу Президії Верховної Ради СРСР від
27 березня 1953 р. "Про амністію", без визна-
чення місця проживання, гр. України, -

засуджений за сукупністю на підставі ст. 42 КК УРСР за вчинення теро-
ристичних актів і організаційну діяльність, спрямовану на вчинення
особливо небезпечних державних злочинів, а також участь в антирадян-
ській організації / ч. 1 ст. 58 і ст. 64 КК УРСР / на 15 років позбавлен-
ня волі, з відбуттям перших 5 /п'яти/ років у в'язниці, а наступних 10
років у виправно-трудовій колонії суворого режиму, з конфіскацією всьо-
го особистого майна, без заслання.

т. 9, а. с. 255-271; 272-279

Указом Судової колегії в кримінальних справах Верховного Суду
Української РСР від 16 січня 1968 року, вироком по даній справі залише-
ний без змін, а касаційна скарга засудженого Малаженського без задово-
лення.

т. 9, а. с. 300-303; 304-307

Указом судової колегії в кримінальних справах Львівського обласно-го
суду від 31 серпня 1977 року, в строк відбуття покарання Малажен-
ського зарековано півторарічний строк позбавлення волі за вироком на-
родного суду міста Володимир Волинська, Волинської області від 3 люто-
го 1949 року.

т. 9, а. с. 338-340; 341-342

Малаженський судом визнаний винним в організаційній діяльності, спря-
мованій на підготовку і вчинення ряду терористичних актів, в участі в
антирадянській організації, а також у скоєнні особисто терористичних на тим-
часово окупованій німецько-фашистськими загарбниками території УРСР
і Польської Народної Республіки проти радянських партіантів.

Злочини Малахенський вчинив при таких обставинах:

- проживавши на тимчасово-окупованій німецько-фашистськими загарбниками території в селі Старгороді, в минулому Грубешівського повіту, Польща (в даний час Сокальський район, Львівської області), навесні 1940 року добровільно виїхав до Німеччини і в цьому ж році вступив до антирадянської націоналістичної організації УНО, а влітку 1942 р. добровільно погодився працювати у німецькій поліції та навчався в поліцейських школах.

- Навесні 1948 року, Малахенський став станичним ОУН бандерівського спрямування в селі Старгород і Гечегори, навчив псевдонім "Учерявий", організував сільську боївку ОУН та проводив збір продуктів харчування з інших предметів для потреб підлілля ОУН.

- Літом 1948 року, Малахенський встановив зв'язок з керівником підрозділу ОУН мельниківського спрямування "Білим", залучив до співробітництва з ОУН членів організованої ним боївки та 11 липня 1948 р. брав участь в нападі на сади Гурів і Вігранку, Іванчівського району, Волинської області, під час якого, було вбито понад 100 чол. громадян польської національності цих сіл, а їх господарства було спалено і розграбовано. З цього майна, Малахенський привласнив собі коня.

- Взимку 1944 року, Малахенський, виконуючи вказівку проводу ОУН-бандерівського спрямування про заготівлю продуктів харчування, організував напад створеної ним боївки на господарство мешканця с. Дешків Грубешівського повіту (в даний час село Першотравневе, Сокальського району, Львівської області) Маспичського і особисто вбив його та з боївки розграбував його майно, частину з якого продав, решту перелав ПД.

- В березні 1944 року, дізнавшись про появу в селі Малі Джари, в даний час має назву Заставне, Іванчівського району, Волинської області, радянських партизанів партизанського з'єднання "24 - річниця Робітничо-Селянської Червоної Армії", організував очоленою ним боївку та брав участь в ОУН-ПД ~~48~~ ⁴⁸ чол партизанів, внаслідок чого, один партизан був вбитий, а решта захоплена в полон пораненими. В їх домігті і в одній з крабів участь Малахенський.

- Влітку 1944 року, виконуючи вказівку проводу ОУН, разом з іншими бандерівцями вступив у волості мешканців села Старгород - Десна в с. Дешків, його дружина і чотири діти, Рогатинського району і його трьох синів, Миколайку Болоньку, Судаського Гетра, Балуза Ботра, влітку 1944 чол. ~~48~~ ⁴⁸ чол. організував дії ОУН-ПД.

- За згаданою проводу ОУН, Малаженський навесні 1944 року для поповнення загонів ОУН-УПА направив мешканців сіл Старгород і Печегори - Сидора, Денисика і Гемая.

- В липні 1944 року, під час відступу німецько-фашистських загарбників з території Сокальського району, Львівської області, Малаженський добровільно вступив у так званий „український легіон самооборони” - мельниківців, який входив до складу німецької армії в якості карного батальйону під номером 31. Коли 23 липня 1944 року біля села Хланів, Люблінського воєводства, Польща був вбитий німецький офіцер батальйону Асмус, Малаженський з іншими карателями батальйону брав участь в розстрілі мирних жителів названого села та населених пунктів Владислава і хутора Хланів, Краєвиставського повіту, під час якої, було вбито 45 чол. жителів цих сіл і 95 господарств спалено.

- В 1944 році, Малаженський, в складі сотні „Вовка” карного батальйону № 31 брав участь в облавах та карних акціях проти польських партизанів в районі міста Мехув, Краківського воєводства, а на початку 1945 року в облавах проти угорських партизанів на території Угорщини. Коли названий батальйон влився у дивізію „СС-Галичина”, Малаженський продовжував служити німцям у цій дивізії і в її складі брав участь в боях проти частин Радянської армії на території Австрії.

- Перебуваючи після капітуляції фашистської Німеччини в таборі для військовополонених в місті Римині /Італія/, Малаженський на пропозицію проводу ОУН-мельниківського спрямування дав згоду проводити підпільну роботу проти СРСР і ПНР. Наприкінці 1946 року, він прибув до Головного проводу ОУН в місто Мюнхен /Зхідна Німеччина/ і одержав завдання виїхати до Польщі з документами під прізвищем Яна Козловського та організувати на польсько-радянському кордоні нелегальну мережу емігрантів ОУН-мельниківців.

- Перебуваючи на території Польщі, Малаженський відмовився від виконання завдань проводу ОУН і 1 січня 1949 року, нелегально перетнув польсько-радянський державний кордон, був затриманий і засуджений за це, але про своє минуле приховав.

- Після відсуття покарання за порушення державного кордону, Малаженський проживав в Радянському Союзі і довідавшись про те, що органам влади відомо про його минулі вчинені ним злочини, в 1959 році перейшов на нелегальне становище і перебував до 3 жовтня 1967 року.

Малаженський у пред'явленому йому обвинуваченні винний себе визнав частково. Зокрема заперечив, що не організовував напад на радянських партизанів і не брав участі в догиті двох поранених з них, а також в нападі на польське населення сіл Гурів і Вигранка, хоча після вчиненої акції взяв для себе ~~кони~~ коня. Брав лише участь в обляві цих сіл, але особисто у розстрілі мешканців не брав і господарств не палив.

т. 9, а. с. 179-зворот, -198

Заперечення Малаженського у причетності до нападу на радянських партизанів спростовується показаннями свідків Палія Івана Андрійовича Савки Людвіа Лук'яновича, Сича Теодозія Петровича, Дмитрука Василя Івановича, прощука Івана Уляновича, які показали, що Малаженський брав участь у розстрілі радянських партизанів.

т. 9, а. с. 198, 201-зворот-202, 208-зворот, -209-зворот-210, 223-234, 235-зворот-236, 237-зворот-238

По епізоду причетності Малаженського до нападу, вбивств і пограбування жителів сіл Гурів і Вигранка, підтвердили допитані по справі свідки Палій Іван Андрійович, Денисюк Іван Іванович і Вавренюк Яків Іванович, та інші.

т. 9, а. с. 198-199, 20-зворот-205, -зворот, 217-218

Наведене свідчить, що в справі є сукупність доказів, які підтверджують обгрунтованість притягнення Малаженського до кримінальної відповідальності за ч. 1 ст. 58 і ст. 64 КК УРСР /в редакції 1961 р./ тому,

В в а д а в б и :

Вирок Судової колегії в кримінальних справах Львівського обласного суду від 15 грудня 1967 року про засудження Малаженського Василя Івановича за ст. 58 ч. 1 і ст. 64 КК УРСР, обгрунтованим і у відповідності з ст. 2 Закону України від 17 квітня 1991 р. "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні", він реабілітації не підлягає.

В разі надходження клопотання про реабілітацію Малаженського В. І. повідомити зацікавлених осіб про прийняте рішення по переглянутій справі і роз'яснити порядок його оскарження у відповідності до ст. 13 Постанови Верховної Ради України Про тлумачення Закону України ийди "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні".

Перший заступник прокурора
Львівської області
державний радник юстиції
3-го класу

Вашин З. Г. Цацків

"16" грудня 1967 р.